

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-1125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV Ч. 232. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 26-го ЖОВТНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, OCTOBER 26, 1978 No. 232. VOL. LXXXV.

НТШ в ЗСА відмітить 30-річчя бенкетом в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА відмітить 30-річчя свого існування вчорашнім бенкетом, який відбудеться тут в суботу, 28-го жовтня о. р., в балетній залі готелю „П'ята Евеню“ (П'ята евеню і 9-та вулиця), о. год. 6-й увечері. В цій ювілейній зустріч-імпрезі заповніть свою участь визначні науковці з Америки і Канади.

Імпрезу відкриє голова НТШ д-р Ярослав Падок, а нею проведуть ред. Іван Кедрич Рудницький. Після молитви, що її відмовить о. д-р Володимир Гавлич, ЧСВВ, парох місцевої католицької церкви св. Юра, про підсумки 30-річної праці НТШ доповість проф. д-р Микола Чирівський, науковий секретар Товариства. Д-р Роман Осінчук, один із основників НТШ, поділиться

споминами про перші роки праці цієї наукової установи. Маєстро Йосип Гіряк виголосить „Слово Шевченка“.

Привіти виголосять: д-р Володимир Душник від УКА, д-р Василь Омеленко від УВАН, проф. д-р Омелян Прицак, директор УНІГУ, проф. д-р Любомир Винар від Українського Історичного Товариства, д-р Богдан Стебельський від НТШ в Канаді. Заключне слово виголосить проф. д-р Осип Андрушків.

Як уже інформовано, ювілейний науковий конгрес НТШ, присвячений 30-річчю НТШ і 60-річчю відновлення Української Державності, відбудеться в Нью-Йорку від п'ятниці до неділі, 24-26-го листопада о. р. Біля 40 українських науковців виступлять з доповідями на цьому конгресі.

Відбудуться Пленарні наради Крайової Управи Дивізійників

Нью-Йорк (О. Л.-ий). — В неділю, 29-го жовтня о. р., відбудуться у Нью-Йорку о. 12-й год. дня в домі Станіслав Дивізійників в Українському Народному Домі, кімната 4.31 при 140-42 Друга евеню, Другі Пленарні наради Крайової Управи Братства кол. воєнків І-ї Української дивізії УНА в ЗСА при співучасті членів Президії Головної Управи Братства та Братства „Бродів-Лев“.

На порядку нарад будуть річні звіти діяльності Крайової Управи Братства за перший рік її каденції, участь її підтримки III СКВУ і панель комбатантських організацій під час СКВУ, видавничі справи Братства — воєнний журнал „Вісті комбатанта“, кольоротаж двох найновіших

видань Братства, а це історії створення та дії Військової Управи Дивізії „Галичина“ Романа Крохмалюка під наголовком „Заграна на Сході“, яка вже появилась друком, та сподіватися на Дивізії у полоні Всеволода Будного „Риміні“, яка незадовго вийде друком з рамени Головної Управи Братства. Одною із дуже важких її актуальних точок нарад буде також дещо посилення збирання й дослідження матеріалів до заплянованого видання „Історії Української Дивізії“ та нові засоби придбання потрібних фондів на що цілком підготовлено 30-річчю відзначення у 1979 році 35-ї річниці боїв Української Дивізії під Бродами, плани діяльності Крайової Управи на слідуючий рік, тощо.

Китай і Японія заявили за поширеною співпрацею

Токіо, Японія. — Тенг Гсіао-пінг, заступник голови китайської Комуністичної партії і прем'єр-міністра і Такео Фокуда, прем'єр-міністр японського уряду обмінялись в понеділок, 23-го жовтня о. р., ратифікованими договорами, які формально закінчують чотири десятиліття ворожнечі між цими двома азійськими державами і наближують їх до такої стадії, у якій вони зможуть тісно між собою співпрацювати у різних ділянках життя.

Обмін договорами відбувся на спеціальній 30-хвилинній церемонії у приватності вище згаданих представників обидвох урядів і їхніх співробітників. Обидві сторони в коротких словах висловили думку, що підписаний мировий договір остаточно загоїть рани Другої світової війни і спричинить до поширення економічної співпраці, яка може охоплювати більшість іонів у зв'язку з цим, що Китайська Народна Республіка вже раніше прийняла план відбудови і скріплення своєї господарки, головним індустрією на протязі чергових 25 років.

Після обміну документами, Тенг прийняв на спеціальній аудієнції імператор Японії Гірогіто і до довго з ним розмовляв на різні теми світової політики і будучої співпраці між Японією і КНР. Після аудієнції в Гірогіто, Тенг розмовляв ще 90 хвилин з прем'єром Фокудою, який описав заявив кореспондентам: „ми говоримо з Тенгом, як старі і давні приятелі“. Тенг між іншим відмітив, що тіні Другої світової війни, які він назвав „періодами непорозуміння“, зникли в обличчя 2000-річної китайсько-японської дружби і ці „непорозуміння“ не повинні, на думку Тенга, ніколи більше в історії повторятися. Фокуда погодився зі словами Тенга і заявив, що Японія

ніколи більше не буде агресором.

Займаючи становище до японсько-американської співпраці, Тенг висловив думку, що Японія мусить військово тяготити до З'єднаних Штатів Америки, які дають її свого роду мілітарне прикриття і забезпечують перед агресією, але він критикував політику детанту, яку стосують ЗСА у відношенні до Советського Союзу, перестерігаючи, що в тіні цієї політики СССР розбудує свою нуклеарну зброю. „Світ знаходиться в дуже небезпечній ситуації, — заявив китайський політик, — і хтось мусить звертати на ці речі увагу“.

Японський речник, покликуючись на слова Тенга висловлені ним у розмові з Фокудою, заявив, що КНР надіється на мир і працює в напрямі, щоб оминати жайхитя Третьої світової війни.

Тенг згадав також про великі армійські з'єднання СССР на китайсько-советському кордоні, які наводять страх на народи Азії і посилюють невдоволення, він вважає, що китайсько-японський договір збільшить надії на мир, але так не думає Москва, яка твердить, що договір є мілітарною зброєю Японії, Китаю і ЗСА проти Советського Союзу і це збільшує загрозу війни, хоч самий договір не виключає жадної клявулі про військово співпрацю і навіть не передбачає спільних виступів проти советської експансії в Азії.

Деякі скептики застановляються чи Китай буде спроможний платити за збільшену торговельну вигоду за Японією і іншими країнами Заходу, хоч, як твердять спеціалісти, китайські джерела вугілля і нафти є невизначеними і з них користатиме не тільки Японія, але також інші країни світу.

Китай обмежує допомогу країнам „третього світу“

Гонг Конг. — Китайська Народна Республіка почала драстично обмежувати економічну допомогу для країн т. зв. „третього світу“, з огляду на власні запотребування, а головним, що деякі країни показались невідповідними і в політичному та ідеологічному спорі Пекіну з Москвою стали по стороні Советського Союзу. До цих останніх належать В'єтнам, Ляос та інші азійські й африканські країни. Деякі невідповідні країни, В'єтнам, Албанія, які колись були найближчими приятелями КНР, тепер ведуть відкрити пропагандну кампанію проти китайської закордонної політики, а навіть готуються до збройної боротьби з китайським велетнем.

Кажучи, що В'єтнам, „віддав Китаєві зло за добро“, нові китайські керівники наказали припинити в 1977 році всяку допомогу, військово й економічну, для цієї країни у відплату ніби то за переслідування і винищення китайської національної меншини у В'єтнамі і насильне виселення китайців.

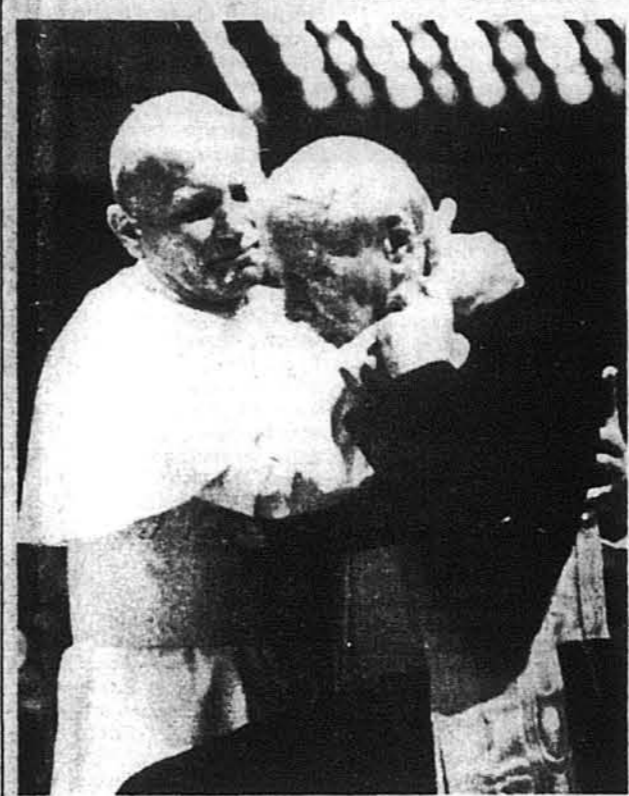
Демократи Пуерто-Ріко заявили за статусом шейту

Сан Хуан. — У виборах Демократичної партії Пуерто-Ріко, які відбулися в неділю, 22-го жовтня, перемогу здобула фракція, яка бажає, щоб цей острів, який тепер є „коммонвелтом“ ЗСА, став шейтом. Коментатори передбачають, що коли закінчиться остаточне підрахування голосів, то виявиться, що біля 400 000 пуерто-ріканців, членів Демократичної партії, голосувало за статусом шейту.

У цих виборах прогала фракція партії, яка вважає, що Пуерто-Ріко повинно залишитися „коммонвелтом“, як теж та вітка, яка вимагає самостійності для того острова.

Хоча в Демократичній партії більшість заявила за статусом шейту, то фактично більшість всього населення Пуерто-Ріко вважає, що їхній острів повинен залишитися „коммонвелтом“ ЗСА. Щодо „самостійників“, то в останніх двох загальних виборах вони здобули тільки 4 відсотки голосів.

Папа закликає поляків обороняти свою людську гідність

Папа Іван Павло вітас кардинала Стефана Вишинського під час зустрічі з поляками

Ватикан. — Папа Іван Павло II, колишній кардинал Кароль Войтила з Кракова, у понеділок, 23-го жовтня, під час аудієнції з туристами з Польщі, які прибули на його неділю інсталяцію на Апостольській Престіл, закликав їх „протиставитися всьому, що загрожує людській гідності“ в їхній комуністичній країні, вказуючи, що Католицька Церква в Польщі пережила і далі переживатиме „важкі часи“, але висловив переконання, що Церква і вірні переможуть всі труднощі.

„Я не був би тут сьогодні, якби не ваша сильна віра, навіть у ув'язненні“, — сказав до своїх земляків 264-й Папа Римський.

Раніше того самого дня він промовляв до представників 125-ох країн і міжнародних організацій, заявляючи, що світовий мир можливий тільки тоді, коли буде „дієсна співпраця і зростаюча єдність серед людства“, та обіцяв підтримку Католицької Церкви.

Голова Об'єднаних Шефів Штабу перестерігає перед загрозою з боку СССР

Вашінгтон. — Генерал Дейвід Джовнс, голова Об'єднаних Шефів Штабу ЗСА, у інтерв'ю, що його поміщено в найновішому числі журналу „Ю.С. Ньюс Ворлд Репорт“, заявив, що якщо продовжуватиметься теперішня тенденція, то в 1980-их роках Советський Союз може здобути військово перевагу над Америкою. Значучи, що кілька років тому ЗСА ще мали значну мілітарну перевагу над СССР, ген. Джовнс твердить, що „тепер ця перевага зникає“.

Він твердить, що американські аналітики недооцінювали спроможностей Советського Союзу в ділянці розбудови нової зброї, а тепер показується, що Москва не тільки значно збільшила кількість своїх воєнків і кількість зброї, але й дуже поліщила якість різних родів зброї. Не зважаючи на економічні проблеми, Советський Союз видає біля 13 відсотків із загального державного приходу на військові цілі, тобто значно більше ніж ЗСА, — зазначив ген. Джовнс, додаючи, що нема жадних познач, щоб Москва в ближньому майбутньому змінить свою політику.

Голова Об'єднаних Шефів Штабу висловив опінію, що односторонній конфлікт з боку Америки, тобто односторонній „здержливість“ в ділянці зброєння, не переконають уряд Советського Союзу припинити свою припущену розбудову зброї, бо цього

для всіх мирових починів та плянів. Він підкреслює, що продовжуватиме діалог із комуністичним світом, що їх розпочали його попередники Іван XXIII і Павло VI, „бо це єдиний спосіб зменшити проблеми“.

На зустрічі Папи Івана Павла з його земляками були присутні також поляки з ЗСА, Канади та інших країн вільного світу, які вітали його частими многотітствами „Сто лат“, висловлювали свою радість і гордість за факт, що „Папа наш“, цілували його перстень і руки, а Папа Іван Павло дякував їм, розмовляв з великою кількістю присутніх, висловив бажання в наступному році прибути до Польщі на відзначення 900-річчя смерті св. Станіслава.

На цій зустрічі був присутній кардинал Стефан Вишинський, примас Польщі, якого Папа Іван Павло, колишній архієпископ Кракова, тепло вітав.

Українські науковці взяли участь у З'їзді Славистів

Колумбус, О. (М. Богатюк). — Від четверга до неділі, 12-15 жовтня о. р. тут відбулася X Крайова Конвенція Американської Асоціації для Сприяння Слов'янським Студіям (ААА-СС), в якій взяло участь понад 1000 професорів американських вишніх шкіл, які у 95 окремих сесіях обмірковували справи східно-європейської історії, літератури, мови, політики та економіки, як також і географії, релігії, військових справ, біо-бібліографії тощо.

На Конвенцію АААСС прибуло 9 українців професорів американських університетів.

З доповідями виступили: проф. Олександр Сидоренко на сесії „Національне питання і розподіл продуктивних ресурсів в СССР“ та проф. Орест Пеле на сесії „Дослідчі можливості в неросійських советських республіках“. Дискутантми доповідей були: проф. Микола Богатюк на сесії „Національне питання і розподіл продуктивних ресурсів в СССР“ та проф. Степан Горак на сесії „Меншини в Середній Європі: справа Коринтії“. Головою сесії „Ділові та урядові стосунки у торгівлі між Сходом і Заходом“ був проф. Олександр Вороняк. Учасниками Конвенції АААСС були також професори Ярослав Білінський, Ігор Каменецький, Ліда Козлюк, Михайло Палій та Дмитро Шторин.

Українських учасників Конвенції гостили у своєму домі інж. Кость і д-р Олександр

Мельники, відомі громадські діячі, які поділяють про те, щоб у вікнах універсальної крамниці „Лазарус“, разом з експонатами інших національних груп, були також і українська вишивка, кераміка, писанки, килими, різні інкрустовані вироби тощо; там відбувалися також показові лекції малювання українських писанок, про що обширно згадувала місцева преса.

З нагоди Конвенції АААСС, губернатор штату Огайо, Джеймс А. Ровдс, окремою прокламцією проголосив 9-15 жовтня 1978 року Тижнем Східно-Європейської Спадщини. У прокламції, серед іммігрантів зі східної Європи, яких нащадки складають сьогодні біля 20 відсотків цілого населення штату Огайо, згадано на першому місці українців, а далі угорців, словаків, словенців, чехів та поляків — разом 19 національностей.

Похвально згадується їхню працьовитість та їхній вклад у побудову та розвиток промисловості північних районів З'єднаних Штатів Америки. „Як нащадки гордих, працьовитих та релігійних іммігрантів зі Східної Європи, — сказано у прокламції, — вони завжди відігравали позитивну і творчу роль у соціальних, релігійних, культурних та господарських інституціях штату Огайо.“

Наступна XI Річна Конвенція АААСС відбудеться в Нью-Гейвені, Конн. 10-13 жовтня 1979 року.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ЧЕРГОВІ ВИСТАВКИ ОМУА

Нью-Йорк, Н. Й. — Об'єднання Мистців Українців в Америці інформують, що відкриття виставки кераміки Володимира Королика і картин Ярослава Стадника відбудеться в неділю, 29-го жовтня о. р., о. год. 1-й по полудні в Галерії ОМУА при 136 2-га евеню. Виставка буде відкрита в будні від год. 6-8; суботи й неділі від 1-8 вечором і триватиме до 5-го листопада включно.

БОРИС БЕРЕСТ ДОПОВІДАТИМЕ У ЛМКЛЮБІ

Нью-Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що у п'ятницю, 27-го жовтня о. р., о. год. 7:30 вечора, тут у приміщенні цього Клубу, з рамени Інституту Української Мови доповідатиме Борис Берест на тему: „Проблеми українського правопису в діаспорі“. Вступне слово — Віталій Лехтер. Після доповіді відбудеться дискусія.

ВИСТАВКА ОРЕСТА ПОЛІЩУКА В ДЕТРОЙТІ

Детройт, Міч. — В п'ятницю, 27-го жовтня о. р., о. год. 7:30 вечора тут в Галерії „Еко“ у Воррен, Міч. відбудеться відкриття виставки картин Оresta Поліщука. Виставку можна буде також оглянути в суботу й неділю, 28 і 29-го жовтня.

„СТЕПОВИЙ ГІСТЬ“ У НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н. Й. — Студія Мистецького Слова пані Лілі Крушельницької поставитиме в неділю, 29-го жовтня о. р., о. год. 2:30 по полудні в залі Фешен Інституту при 227 Захід 27-ма вулиця прем'єру драми Бориса Грінченка „Степовий Гість“ на 5-й діл з доби Хмельниччини. Гостинно, в ролі бандуриста, виступить проф. Роман Левицький. Постави: Лілія Крушельницька; хореографія: Ольга Ковальчук — Івасівка; оформлення і костюми: Марія Шуст; світло: Юрко Гречило; інспектор сцени:

Володимир Папуга. Квитки можна набувати в крамниці „АРКА“ і „ЕКО“ і при касі театру. Виставу спонсорсує т-во „Самопоміч“ — Відділ в Нью-Йорку.

ВИСТАВКА ГУЦАЛЮКА І КАПУШЧЕНКА

Філадельфія, Па. — Пластове Плем'я „Перші Стеж“ влаштує тут в Пластовій Домівці (10 вулиця і Данкенон) виставку олій Любомира Гуцалюка та праць скульптора Петра Капушченка-Енка в порцеляні. Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю, 27-го жовтня о. р., о. год. 8-й вечора. Виставка буде відкрита в суботі й неділі від 10:30 — 5 вечора. Влаштування цієї виставки організатори відзначають 10-ту річницю мистецьких виставок у Філадельфії.

СВЯТО ПОКРОВИ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н. Й. — Управа 14-го куреня Українського Вільного Козацтва влаштує в неділю, 29-го жовтня о. р., тут у Пластовій Домівці при 144 2-га евеню Свято Покрови. У програмі: Молесбен в наміренні українського народу та зустріч з громадянами при перекусі. В часі перекусу з коротким словом виступить генеральний суддя УВК мгр Ярослав Савка і п. Йоаким Вишневецький.

ДОПОВІДЬ В ТЕМПЛ УНІВЕРСИТЕТІ

Філадельфія. — На запрошення Славистичного департаменту університету Темпл, д-р Ляріса Онискевич матиме тут доповідь на тему „Бетговен та українська література“. Доповідь відбудеться в четвер, 26-го жовтня, о. год. 1-й по полудні в будинку Гюменітис, кімната ч. 422. Вступ вільний.

Слід відмітити, що в цьому шейтовому університеті перший раз проходить курс української літератури. Його веде проф. Елеонора Карпінч-Адамс, а вписалося 14 студентів.

Родезійський уряд погодився на переговори з партизанами

Вашінгтон. — Члени тимчасового уряду Родезії, тобто білий прем'єр Іан Сміт і три лідери поміркованих фракцій чорної більшості тієї африканської країни, єпископ Абел Мусорева, пастор Ндабінді Сітто-ле і плеємінний ватажок Джерема Чірау, минулої п'ятниці, 20-го жовтня, після наради у Державному департаменті з представниками урядів ЗСА і Британії, погодилися взяти участь у „загальній конференції“, у якій взяли б участь також лідери марксистського „Патріотичного Фронту“, який веде збройну боротьбу проти тимчасового уряду.

Цей уряд зобов'язався довести до перебрання влади чорною більшістю на початку наступного року, але лідери згаданого „Фронту“ Джошуа Нкомо і Роберт Мугабе твердять, що

обіцянки Іана Сміта — „це обман“. Нкомо в суботу, 21-го жовтня, заявив, що не братиме участі в „загальній конференції“, бо військові частини тимчасового уряду збомбардували партизанські бази в сусідніх Замбії та Мозамбіку і тому „Патріотичний Фронт“ продовжуватиме свої старання силою зброї „закопати владу в Зімбабве (Родезії)“. Однак, коментатори вважають, що Нкомо правдоподібно змінив би свою думку, якщо б „загальна конференція“ стала дійсністю, а не тільки неясною шіллю.

Чотири члени тимчасового уряду після майже двотижневих відвідів ЗСА, куди прибули на запрошення 27-ох американських сенаторів, повернулися до Родезії минулої п'ятниці.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любова Колесенка, Володимир Левенчук, Зенон Силик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО \$5 в рік. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реальна загроза

Останнім часом в Америці розгорнулася широка дискусія про „поважну загрозу для ЗСА з боку Советського Союзу“. Цю дискусію викликав звіт „Комітету в справі сучасної загрози“, приватної організації, до якої належить багато колишніх чільних законодавців, бувших високих старшин збройних сил і колишніх американських дипломатів, а підсилює цю дискусію інтерв'ю з генералом Девідом Джонсоном, головою Об'єднаних Шейфів Штабу, що його помістив журнал „Ю. С. Ньюс енд Ворлд Репорт“. Згаданий Комітет і ген. Джонсон перестерігають, що якщо продовжуватиметься теперішня тенденція, то в 1980-их роках Советський Союз може здобути військову перевагу над ЗСА, що становило б загрозу не тільки для самої Америки, але й для цілого вільного світу.

Зокрема затривоження викликало твердження, що советські власті так планують здобути мілітарну перевагу над ЗСА, а не тільки рівновагу з Америкою, як це досі заявляло багато американських „спеціалістів“.

З одного боку треба вітати той факт, що серед американського загалу поважно застосовуються над реальною загрозою зі сторони Советського Союзу, але з другого боку треба так дивуватися, чому порівняльно недавно виявилось, що так поважно затривоження. Адже ж вже давно різні лінійні спеціалісти в справах Советського Союзу та Східної Європи твердили, що Москва не хоче жадного балансу, а тільки військової переваги над Заходом, зокрема над Америкою. Ці спеціалісти, як рівнож давніші і найновіші вітати зі СССР доклалися на цілі імперіалістичну історію Советського Союзу, пересменка імперіалістичних планів царської Росії, вказуючи, що, не зважаючи на різні заяви про „співіснування“ чи про „детант“ — Москва завжди планувала і далі планує поширити свої впливи на всі області світу, і то передусім шляхом мілітарної сили. Американський розвідний сектор чомусь легковажив ці перестороги, бо донедавна у своїх річних чи піврічних звітах твердив, що Кремль старастяся здобути тільки „мілітарну рівновагу з Америкою“.

Американська розвідка і контррозвідка також чомусь довгий час не прикладала належної уваги фактові, що Советський Союз протягом довгих років розбудував все новіші і все більш деструктивні роди зброї, зокрема міжконтинентальні ракети, стратегічні бомбовики та інші офізичну зброю, як теж розбудував широку сітку підземних сховищ і продовжує скріплювати різні інші засоби оборони проти повітряних нападів. Уряд ЗСА, а зокрема Центральна Розвідка Агенція (СІ-Ай-Ей), наприклад, не прикладала великої уваги твердженням генерала Джорджа Кігена, колишнього шефа розвідки військового летунства, який ще в 1972-му році прийшов до переконання, що Советський Союз готується до офізичної війни проти ЗСА.

Шойно порівняльно недавно деякі урядові кола і розвідний сектор остаточно ствердили: Москва так хоче здобути військову перевагу над Америкою.

Приповідка каже: „Краще пізно, як ніколи“. Отже, те, що голова Об'єднаних Шейфів Штабу і „Комітет в справі сучасної загрози“ б'ють на сполох — треба вважати відродженням явищем. Відродженням явищем треба вважати також те, що в половині жовтня обидві Палати Конгресу схвалили законопроект, який пропонує призначити 117,3 мільярд доларів на оборонні цілі, що представляє собою найбільший оборонний бюджет в історії ЗСА. Законодавці підкреслювали, що голосували за таким високим оборонним бюджетом, щоб не допустити до мілітарної переваги Советського Союзу, який видавав і далі видає значно більші суми на військові цілі, ніж Америка.

В обличчя всестарості військових сил імперіалістичного Советського Союзу уряд ЗСА ніяк не може дозволити на те, щоб Америка стала другою з черги мілітарною потугою в світі, чи то шляхом зменшення своїх витратів на оборонні цілі, чи погодженням на односторонні концесії під час переговорів щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II). Тільки мілітарно сильні ЗСА можуть зашистити заборону проти агресивних планів Москви і зашистити світовий мир.

Я. Гайвас

МОСКОВСЬКІ ВБИВСТВА

Інформаційне агентство Ройтерс повідомило з Москви, що в середу, 18-го жовтня 1978, помер у столиці Куби, Гавани, Рамон Меркадор, де спалоно його тіло, а попіл доставлено в неділю, 22-го жовтня ц. р. до Москви для урочистого похорону на почесному місці. Ще один звичайний душогуб, що після виконання брудного злочину з наказу „блокадної“, вийде в почат червоних святців.

Хто такий Рамон Меркадор? Це звичайний платний агент і наємний убивця, який з доручення НКВД (до 1934 ГПУ, перед тим ЧеКа, а тепер КГБ) ще й з додатком „СССР“, що згідно з опінією знавців піднесло до гангстерів установу до ранги понад міністерствами, бо тепер вона називається „КГБ при Раді міністрів“ і персонально Сталіна, 20-го серпня 1940-го року в Мехіко Сіті розколов топірцем голову Льва Троцького, наслідком чого останній помер слідувочного дня, не відізнавшись притомності. Вже зразу слід сказати, що Троцький не кращий від своїх товаришів: Леніна, Сталіна, Держинського, Берія, Андропова, Брежнєва і інших, бо при владі він виявляв ту саму жорстокість і непогамованість у злочинах, як і вони всі.

Чому ж тоді дійшло до того, що один лідер комуністичної партії СССР дає наказ бити другого в такий брутальний спосіб? Практика ця почалася ще за Леніна, який доручав невідгнаним йому людям знищувати без суду. Сталін тільки цю практику довів до досконалості. Сталін і Троцький не злюбили себе від „першого погляду“. Троцький, світова людина, уродженець херсонських степів, інтелігентний, начитаний, неабиякий публіцист і промовець, що володів кількома мовами, а Сталін без знання мов, ще й до кінця свого життя не зовсім добре давав собі раду з російською, з рудиментарним знанням „класичів марксизму“, без знання світової літератури, а до того з напів-бандитським минулим. Несміливий величчю, однак Сталін перевищував на голову Троцького в інтриганстві, мистецтві закулисових ходів, спокийним розрахунком і вмінням перекупувати людей. До першого зудару дійшло між ними тоді, коли Троцький, як комісар війни, заатакував Сталіна, політкомісара оборони Царицина (тепер Волгограда). При допомозі Леніна Троцький переміг, але мстивий Сталін йому цього ніколи не забув.

Леніну вдавалося тих двох суперників якось годити. Після його смерті, конфлікт між ними ставав шорз глибшим і тільки було питання часу, хто кого уgroвбить. Троцький розраховував на свій талант, блискучі виступи, неперевер-

шену славу організатора Червоної армії і переможця у громадянській війні, він не дбав про прихильників, не організував своїх ячєйок у партії, дивився на партійців звисока. Сталін, навапак, організував партійну машину обійцями, позиціями, які він міг роздавати як генеральний секретар партії і різними приладами з'єднував собі чораз ширше коло партійних бонзів. І коли дійшло до лобового зудару на ЦК партії в жовтні 1927 року майже в десятиліття більшевизького перевороту, майстром якого був власне Троцький, Сталін без труду при допомозі гнітучої більшості ЦК усував Троцького з компартії. В грудні цього ж року Політбюро партії рішило депортувати Троцького, а в віддалене місце СССР і 17 січня 1928 року ГПУ, вилонивши „двері до квартири Троцького, насилу внесло його і відіставило до Алма-Ати, тоді безнадійної провінційної діри. Рік пізніше, в січні 1929 року це саме ГПУ „видворило“ його з СССР до Царгороду.

З Царгороду як і з Алма-Ати, Троцький продовжував свою опозиційну діяльність. В липні 1928 року прихильники Троцького почали видавати в Парижі орган опозиції — „Бюлетень опозиції“. Цим Бюлетнем зв'язані дві типи для більшешвицької практики події. Літом 1929 року видавав Троцького у Царгороді його близький співробітник з воєнних часів, а потім керівний діяч Че-Ка і ГПУ, Яків Блюмкін. Хтось доніс до ГПУ, що Блюмкін везе з собою листи від Троцького. Блюмкіна арештовано в часі повороту до Москви, піддано несамовитим тортурам, в яких з насолодою брали участь дотеперішні його підпалники, накінець без суду розстріляно. Розстріл Блюмкіна вважється в більшешвицькій агіографії першою розправою зі „старим більшевизмом“. Нелюдські тортури і вбивство Блюмкіна було передвісником для інших „старих більшевизів“, яких Сталін винищував майже до ноги. Другий подібного характеру факт, пов'язаний з Бюлетнем опозиції, була провокація агента ГПУ Марка Зборовського, який акрутився в довір'я сина Троцького Леона Седова, отруїв його після операції в шпиталі, а після перебрав редакцію Бюлетню опозиції, яку власне вів Леон Седов і став довіреним співробітником і дорадником Троцького.

З Царгороду в липні 1933 року Троцький мусів перейти до Франції, а звідти весною 1935 року, коли йому почала „горіти земля під ногами“, перенісся до Норвегії, а в січні 1937 року вивихав до Мехіко.

В тому ж часі КП СССР на чолі зі Сталіним скочувався шорз глибше в тря- (Закінчення на стор. 3)

Василь Маркус

НА ПОРОЗІ ПОНТИФІКАТУ

ІВАНА ПАВЛА II

(I)

Коли в понеділок, 16-го жовтня 1978 року, о 6-й год. 18 хв., у Римі проголосив кардинал Феліче з портика базилики св. Петра „Габемус Папам“ і подав ім'я краківського кардинала Кароля Войтили, сповнилася, як ніколи перед тим, давня римська мудрість: „Хто входить до конікляве кандидатом на Папу, виходить кардиналом, а той, кого найменше уважався кандидатом, виходить Папою“.

Так було з кардиналом Войтилою, церковним достоянником неіталійського роду, без куріального довідку, порівняно мало відомого у світі, що походив із Східної Європи, до того, з-під комуністичного режиму. Він, шоправда, мав властивості, на які могли звернути увагу кардинали-електори — учений, душпастирський довід, твердість віри (доктринальний консерватизм), поступові соціальні погляди, політичний реалізм та теплу персональність. Проте, це все не видавалося рішальним атомом, щоб вибрати кардинала-поляка з-за залізної заслони Папою. Шонайменше, так могло виглядати напочатку і перед конікляве. Можна ризикувати здогадом, що кандидатура кардинала Войтили вирішила поважно шойно в ході конікляве і після неспішних голосувань на інших кандидатах.

Кардинальський збір сьогодня рахує у своєму складі поважних і мудрих церковних проповідників з почуттям відповідальності за свої національні Церкви, які вони репрезентують, як також за добро всієї Церкви. Вибір, що його вони зробили, не був припадковий, але передуманий, виправданий поважними міркуваннями і відповідальністю. Прихильники більшості кандидата до якого одного кандидата стається у висліді глибокого розважання, душевних шукань, основної оцінки даних і шансів кандидата якнайкраще провадити Вселенською Церквою. І, очевидно, в атмосфері молитви та без дії Святого Духа.

#

На нашу думку, вибір 264-го Папи в особі кардинала Кароля Войтили був шасливим, благословенним і багатоближним. А це з таких причин.

1. Загальним бажанням самих електорів, як і переважною більшістю католиків, було обрати наступником покійного Івана Павла I людину його характеру, профілю, заінтересувану і темпераменту. Під цим оглядом кардинали-електори не помили-

ся. Кардинал Войтила сам є підтвердженням, прийнявши ім'я свого попередника, чий понтифікат так нагло обірвався.

2. Вперше від 455 років кардинали вибрали Вселенським Архієпископом неіталійця, і це є дуже знаменним. Це доказ, що Католицька Церква і її церковне управління стають справді універсальними. Це — повне звернення Апостольської Столиці в бік усього католицького світу, до всіх народів і рас. У виборі Папою неіталійця після того, як на протязі століть цей високий уряд уважався наче зарезервованим привілеєм для італійських кардиналів, можна вбачати не лише символічним жестом шєї „вселенської відкритості“, але й дуже реальним зворотом у бік так бажаної інтернаціоналізації керівництва Католицької Церкви.

3. Порівняно молодий вік обраного Папи Івана Павла II дає йому можливість плянувати свій понтифікат на довшу мету й накреслити такі напрями і плани церковної політики й управління, які вимагають більшого часу на їх реалізацію. На всякий випадок, вибираючи кардинала Войтилу, його співбратні не думали про „переходовий“ понтифікат.

4. Знаменним є також факт, що Папою став кардинал з Польщі. Польський народ має репутацию релігійної і сильно віруючої спільноти з великою традицією католицизму. Проте, нормально, так далеко не заходили амбіції поляків, щоб один з їх кардиналів засів на престолі Петра. Польща, як і інші країни Східної Європи, нині під комуністичними режимами, довгий час були відписані з поля головної уваги західного світу, шасливого, що лишився поза жалким то- талітарним досвідом.

5. У якійсь мірі саме цей досвід виявився для поляків, як і для інших, благодією: їхня віра зміцнилася, польський католицизм став багатшим і шляхетнішим. Людина до свідку кардинала Войтили вмітє зустріти новий визов доби й труднощі конфронтації з атеїзмом. Може саме він намітити правильніші шляхи і методи, які ладнати справи з режимами, які в принципі визнають релігію шкідливою і всякі компроміси з нею уважають тільки конюктурними. Переслідувані люди за релігію й інші вартості духа побачать в новому Папі одного з-поміж себе, хто їх справді розуміє і їхню долю матиме постійно у своєму серці.

(Продовження буде)

На мистецькі теми

СУЧАСНЕ МАЛЯРСТВО І МИ

(Із приводу виставки картин Яра Плав'юка у Філадельфії)

у Філадельфії

Усе в світі змінється — цим самим я образотворче мистецтво. Як користі з цього, це друге питання, до речі доволі складне і над цим не будемо зупинятися, а познайомимо вас із сучасним малярським концепціями, щоб не сказати течіями.

Властиво якихсь особливих змін від двох, трьох чи навіть більше років — немає. Далі ще в моді американський „поп-арт“ і новий реалізм, що ним так захоплені французи; постійно перекошується хвиля „геппенінгіва“, не перестають множитися різного роду „енвайронмент“, зчаста появляється „арте повера“, може натрапити на „боді-арт“, „відео“, гіперреалізм, як також може наткнутися на концептуалізм (що узнає існування виключно конкретних предметів) і констатаційне мистецтво (маніфестування спротиву в мистецтві). Теж приходить до голосу „фото мільон — арт“ і до ранги мистецтва підноситься гобістичні збірки (Мавс-Музеум Кляса Ойленбургера).

Рівнож існує тип мистецтва, що виріз із геометричної абстракції, де обов'язують відмінні примування і критерії. Дуже евідентний також зворот до конструктивізму, що постав у Росії 1914 — шукання нових форм, що становить відбитку сучасності. Як же ж не наслідувати дувати москаля?

Істотні осяги новаторських пропозицій мали б полатати на відкритті передачі рефлексії, новому спогляданні, на збаналізуванні справ світу і життя, як також на підшукаванні для їх вислову засобів досі ще в мистецтві не приміненних. Із з шєю шільно сягається інколи в сферу сакруму, та частіше в сферу профану.

У простір „мистецьких дій“ входять також різні реквізити, як рівнож знадоб'я із шоденого побуту людини, засобів транспорту, а навіть документації, вичерки, якіс нбито наукові релішії тощо.

Цим діям просвічує гасло: в'язати різні діянки людської активності; об'єкти мистецтвом усі райони діяльності, щоб визволити в людині чинник творення, щоб знести поділ на мистців і не-мистців, на мистецтво і немистецтво вслід кляча: „Мистецтво є те все, що робить мистець“. Інші гаслосять: „Мистецтво є те все, що заборонено“.

Не без того, щоб у вічому шуканні не натраплялось на яєсь новум — ним є наявність у новочасному мистецтві естетизму нашої епохи. Мається на увазі кольорові лазерні смуги на

нічному небі (Е. Бавманн), барвни тривимірні голографічні картини, акварії; крізь нього дивитися, люди над головою дістають світляну ареолу (Массачусеттський Інститут оф Технолоджі), звуковий сталевий міст (Дж. Тракас), чи багатолюдна „процесія“ (перформанс А. Міралья).

Та це все лиш естетизм часу, гра ефектів, різного роду експерименти, осягні найновішої техніки, а не нова концепція мистецтва, хоча ці всі „мистецькі“ твори експоновано чи то на „Документа“ в Кассель, чи то на „Б'єналіе Молодих“ у Парижі.

Безпирним плюсом наших мистців, у якому типі мистецтві вони не творили б — є повне розуміння твору в естетичних категоріях. До речі наші мистці крім великих уміностей, ще неабияк узброєні в теоретичному знанні. Чи не були ми відкриттям мистецьких експозицій, слухаючи слова виголошеного якимсь нашим мистцем? Наші мистці скажуть вам, що слід розуміти під поняттям краси, бо те все, що підпадає під вислів „гарне“ не мусить бути мистецьке і навапак. А втім, „не існує жадне об'єктивне правило смаку, яке за допомогою понять окреслювало б що є гарне“ (Е. Кант).

Часто також зловживаємо висловом: „Твір цікавий, оригінальний“. Очевидно в мистецтві така оцінка незвичайно шина, якщо справді твір заслуговує на це окреслення.

Талант, індивідуальність, тобто особистість, розум і внутрішній світ мистця — це передумова мистецької діяльності.

#

З радістю ми оглядали експозицію картин Яра Плав'юка, яка відбулася у Пластовому Домі у Філадельфії 6-го, 7-го і 8-го жовтня ц. р. І оглянуло багато любителів образотворчого мистецтва, багато картин було продано.

Мистець виставив коло сотні картин оліва — пейзажі, марини і квіти. Всі вони були справді мистецько цікаві й оригінальні. У картинах сильне поетичне відчуття, непересічного мистця, а повторюючи за паризькими рецензентами — полотно „par excellence“ шталогові. Тому то мистець здобуває собі шораз, то більший авторитет і славу, за що дружно, зичливо стискаємо йому руку і бажаємо йому дальших якнайбільших мистецьких осягів.

І. Качмар

Наталія Коропецька

МІЖКРАЙОВА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ

(2)

Вівторок 8-го серпня: юнацтво трьома групами виділило на оглядині українських поселень навколо Едмонтону. Крім музальної вартості хат (100-річна хата Гаврилюка), побудованих на зразок хат у селах, з яких ці люди походили, оглядаємо церкви, два музеї. Зокрема цікавий музей при манастирі о. Василя у Мундейні, де ще від кінця XIX ст. існує перший і найбільший осередок релігійного життя наших піонерів. Звідтиш виділили отці на місці до оточених поселень, там відбуваються великі празники, там засновано середню школу, семінарію для будучих священників, які вже рекрутувалися із поселень, там був шпиталь, друкарня, бібліотека, а тепер музей і грота Пречистої Діви Марії. Гарна модерна церква і лівнічність із шклавими вітражами та справжніми дзвонами. Мундейн був твердинею української науки і культури, остоею для тисяч українських піонерів у чужому морі.

У Вагренвілі — найбільша писанка в світі, що її здила подивляти навіть королева Англії, після відкриття Коммонвелт Ворлд Гейс.

Всюди нас гостинно вітали. А з озерх молоді мала нагоду „скупатися, бо на місці Зустрічі такої нагоди не було. Найкраще місце купелі — це „Елк парк“, де вільно ходять буйволи і олені, а в закутку лісу стоїть українська хата-музей — репліка бойківської хати.

Вечорами — гутірки при ватрі про враження дня. Завтра кінчаємо табування на Українському Селі і їдемо на тиждень у мандри — у Скелісті Гори Альберти.

Автобус за автобусом залишає гостинну поляну Українського Села. Їдемо в напрямі Едмонтону, а звітливо 200 миль в гори. Проїхавши яких 150 миль, бачимо на обрії

високі шпилі Скелістих Гір. Спершу далеко в мряці, а далі шораз виразніше, шораз ближче. Осинові ліси переходять у шилькові — смєреки, сосни — високі, стрункі і рівнянькі, як свічки, з коротким розгалуженням. Спинаяться ген до скелістих верхів. От вже і скелі появляються попри дорогу. Праворуч розлилася широка ріка з біляво-каламутною водою. Це води, що спливають з вічно покритих снігом і ледами верхів, забарюючи по дорозі дрібний пісок. Ліворуч ліс, а понад лісом голі сиві скелі. Найвищі шпилі вкриті снігом. На скелях — громади диких брутатних кіз, що сходять аж до гостинця. Вище — круторогі барани. Віждаємо на гостинієх Джаспер-Бенф, Панорама гір шораз ближче, шораз могутіше. Праворуч з-поза скель появляється величчя ріка Атабаска.

Минаємо містечко Джаспер і ось ми вже на терені нашого табування — Вістлер. Автобусами привозять нас на розлогу поляну серед шилькового лісу. Праворуч височіє гора Вістлер, на яку шохвилинні видіять по лівні червоні вагоніки з туристами. Ліворуч — ландшафт гір Малін, далі пасмо Вікторія. Небо синє, прозоре, де-не-де білі отари хмар. Сонце сліпуче, сильне, немов ближче до землі, як деінде. Швидко зелена поляна вкривається шатрами таборів учасників і учасниць. Власниці площі табору остерігає нас, щоб не залишати ніяких харчів надворі, бо вночі приходять медведі, приманені запахом їжі. Ніхто не хоче в це вірити, але справді — три ночі підряд нічні стійки мусили свистками й тарабанками в казани і їдучи відганяти ласих чорних ведмедів. Однієї ночі двічі прийшла в гості ведмедичка з двома малими. Не легко було їх позбутися. Ми мусили будити цілий табір, щоб їх злякати. Стійковий так описує цю пригоду: „Свічу навколо лампою під ліс і бачу пару вогнистих очей. Починаю свистати і бити по їдучи, щоб відігнати нахабу. Свічу знову — а тут це одна, а далі й ще одна пара очей! От, це вже біда! Ключу на допомогу іншим стійковим. Це, мабуть, ведмедичка з малими, бо різень очей вказує на одного більшого ростом, а двоє нижчих ростом ведмедів. Вперті, не тікають від нашого калатання, а підходять все ближче. Нічого не залишилося, як поставити на ноги весь табір“. На другий день табування нас відвідали Начальний Пластун та члени Головної Пластової Булави. Наступних 6 днів юнацтво групами виходило на прогулянки — три дво — і одиоденні. Погода була холодна і час від часу

падав дощ, але, надиво, юнацтво не нарікало, а навапак, повернувшись з мандрівок захоплено оповідало про свої пригоди, про красу природи, про зустрічі з дикими звірами, і лікувало понавітанні в дорозі міхури. Купатися ми їздили до гарячих сірчанних купелів у Міст, якіс 40 миль від табору. Розкішню було ввійти в теплий басейн, температура води якого доходила до 120 Ф. Гаряче джерело випливало з-під скелі. Можна було обсервувати сотні суслих, що мали свої нори і підземні хори по цілій площі нашого табування. Вони радо з'їдали всі релішії нашої їжі і були такі сміливі, що брали їжу просто з рук.

Останній день побуту в Джаспер. Всі відпочивають чи грають м'яча. В середу 16-го серпня падав зливний дощ. Прошчаємо Джаспер і відїжджаємо до Морні — на індіанську резервацію біля Калгарі, де має відбутися зустрічі Зустрічі. Там вже тиждень табувають сєніори, прихильники і прихильниці. До нас же мали долучитися табори розвідувачів, розвідувачок, вірлиць і скобів та старших пластунів, що табували біля Бенфу. Шлях до Бенфу — на висоті яких 6000 стп, в'ється по підледяніковій поля Колумбія (заліщок останньої ледяної ери), вздовж ледяних рік та озер, по під дікі скелі та темні непроходимі ліси. По дорозі вступаємо до однієї із краших закутін Скелістих гір Альберти — озеро Люїз з величчавим готелем-шато на березі. Озеро обведенє вінками чудових квітів — червоних та жовтих каліфорнійських маків, синіх острівків, пеоній та братків. Крутом озера де доріжжак, майже до підніжжя зеленої гори, що височіє над другим кінцем озера. Весь простір вздовж Джаспер-Бунф магістралі — це заповідники природи, що їх канадські уряди Альберти і Бритиїської Колумбії хочуть задержати в первісному дикому вигляді, включно з тваринним та рослинним світом. Найвищі гори доходять до 11 850 стп, коло 4000 метрів.

Від озера Люїз шлях поволі опускається вниз, гори меншають, більше лісів, аж вікіні зїжджаємо в широкую долину Морні де є резервація індіан племені Стоні (індіані Скелістих гір).

Морні — над яром шумного потоку. Довкола гори, деякі зі сніговими шапками. Дощ не вгаєв. Розтабуємося на мокрій площі і в мокрих шатрах. Спимо в мокрих мішках. На вечерю індіанці приготували для нас печеного

буйвола і смачну рибу. М'ясо з буйвола — смачне.

День закриття Зустрічі, 17-го серпня, безхмарний, теплий і повний гарячого підбігуючого сонця. Юнацтво веселе, радісне. Втішається доброю погодою і думкою про поворот домі, щоб чимскорше поділитися враженнями з рідними і приятелями. А вражень чимало.

Тут зустрічаємо всіх знайомих із Зустрічі в Українському Селі. Начального Пластуна та члени Головної Пластової Булави, які скінчилиш обдітати всі табори; приїхали тут на останні 4 дні, щоб попрацювати над одноднівкою Зустрічі, Команду Зустрічі та решту учасників, що табували тут вже цілий тиждень.

Святоче закриття під загравою західного сонця і сходячого місяця починається молебнем. Гарну промову до пластунів сказав на прощання вождь індіан (також баптистський священник). У ній він підкреслює величчю природи, яка творить з її Творцем і людиною одну гармонійну цілість, у своїй багатстві і різномірності, та говорив про потребу задержання своєї національної ідентичності з культурою, традиціями та віруваннями.

Опісля роздано відзначення найкращим пластунам і пластункам під час Зустрічі, та іменовано двоє Гетьманських Скобів — одного із ЗСА та одного з Австралії.

Кінцева ватра... В програму вклучуються індіанці в своїх барвистих одягах зі своїми танками під звуки барабанів і своєрідного співу. Відтак юнацтво продовжує ватру, танцюючи та співачую до пізньої ночі. Місцана ніч, мерехтливі зорі здаються самоцвітами у чистому холодному повітрі. Внизу грає шумом потік.

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ ІНТЕНСИВНОЇ ЗБІРКИ НА ІІ СКВУ!

Московські вбивства

(Закінчення зі стор. 2)

совиння терору, судових і без суду дугогубств та безчисленних інших злочинів. Прийшли великі монстр-процеси, в усіх закутих концетраційні табори і табори смерті, з яких щодня виношено сотні і тисячі мертвих тіл і треба було їх наповняти новими арештованими. Троцькому в Мехіко здавалося, що врешті-решт він прибув до спокійнішого берега. Але життя йому й там не було, бо безперервним ланцюгом напливали вістки про ліквідацію членів його родини, приятелів, прихильників. Черга зближалася до нього.

Доручення зліквідувати його достав міжнародний спец від „мокрих справ“ Леонід Айтінгтон. В 1939 році він прибув до Мехіко з Нью Йорку. Нью Йорк був тоді вигідною центральною більшовицької агентури і відразу взявся до виконання

Меркадора (псевда: Жак Морнар, Френк Джексон). Пристойному Рамону, що сипав грошима, вдалося без трудно зайти до залюбленого в наївній американці Сильвії Агелюф. Сестра Сильвії Рут, коли секретаїнувала в Троцького. Сильвія без трудно відлучила його разом із сестрою, а відтак сама. Після якогось часу впровадила вона свого „улюбленого“ Рамона, який грав роль скромного, мало заінтересованого в політиці і дуже радо всім, чим міг допомагав, а

особливо Троцькому і його дружині. 20 серпня 1940 року Рамон згідно з попереднім домовленням, під претекстом критичного розгляду написаного ним статті, зайшов до робітні Троцького. Кілька хвилин пізніше з робітні Троцького рознісся шум і стогін. Жінка і охорона поспішили до кімнати, Троцький лежав в калюжі крові, а Рамонів не вдалося втекти, бо вдарений топірцем Троцький кинувся рештками сил на нього. На другий день Троцький помер у лікарні.

Вбивця після відсидження понад двадцять років у тюрмі в Мехіко — жилося йому в тюрмі дуже добре, мав окрему кімнату, зі світу доставали йому їжу й на питки, відвідувала його наймана полубовниці, гроші без обмежень подавав йому адвокат — в 1961 році подався до Чехо-Словаччини, а пізніше до Москви.

Давні, неактуальні діла, — хтось може сказати. Зовсім не так. Саме тепер мно-

жуться випадки „нерозв'язаних“ скритовбивств, все вказує, що це нова серія більшовицьких розправ, знаємо, що агентура Москви серед нас поживала свої заходи, знаємо, що останньою появилися нові „оперативники“, знаємо про загострений курс Москви проти вільнолюбивих, а в першу чергу національних течій, отже добре є пригладити собі давні історії, повчитися з них і — найважливіше — бути на осторозі.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

бл. п. ОЛЕКСАНДРИ ПРОСКУРНІ

буде відправлена

УРОЧИСТА ЖАЛІБНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в Українській Православній Церкві св. Трійці в Ірвінгтоні, Н. Дж.

на Ласіс Авеню ч. 836

дня 29-го жовтня 1978 року

Початок Св. Літургії о 10-й ранку, а Панахиди о 11:30.

По Богослуженні відбудеться в церковній залі

ЖАЛІБНА ПЕРЕКУСКА

Проситься всіх Шановних Братів та Сестер у Христі, Родичів та Знайомих шанувати бл. пам'ять Покійної своєю присутністю на Богослуженні і жалібній перекусці.

Засмучений

муж ОЛЕКСАНДЕР
ДІТИ, ВНУКИ
і ближча Родина

Замість квітів на свіжу могилу Невіджалуваного, Дорогого Приятеля

бл. п. Михайла Волошина

складаємо 25.00 доларів

на Патріарший Фонд.

Григорій ДУБНО з Родиною

15-го вересня 1978 року відійшла у Вічність, проживши 82 роки

бл. п.

ЕЛИЗАВЕТА з ВИСЛОЦЬКИХ ГУРКО

вдова після бл. п. протоієрея Романа і мати інж. Богдана

Гурка.

Покинута переживала у Бережанах, похована у місці

спочинку Чоловіка у Мужиліві.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Висловлюємо щире співчуття Родині

й замість квітів на свіжу могилу

складаємо 200.00 доларів

на Український Фонд у Гарварді.

Юлія ШУРИН

Марія КОПИТОВ

Омелья й Ніна КАТЕРИНЮКИ

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, у вівторок, 16-го травня 1978 року,

відійшла від нас у Вічність

наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

бл. п.

ВАРВАРА ФОРОВИЧ

з дому МАЗУРКЕВИЧ

Щиро дорогою складало ширшу подяку усім Приятелям, Знайомим та усім Людям Доброї Волі, що віддали шану та звеличали пам'ять моєї Дорогої Дружини, нашої Любкої Мами та Бабуся в похоронних урочистостях.

Наша особлива вдячність і подяка Всепредодобному монс. о. Леськові, парохві церкви св. о. Миколая, за відправлення Св. Літургії під час хвороби Покійної, як рівнож відслуження Божественної Літургії в день похоронів та в 40-й День Смерті.

Зокрема щиро дякуємо Всечеснішому о. Кротеві, з собору свв. Володимира і Ольги, за прегарно відправлений Парастас, який своїм чудовим українським напівом огрів наші опечалені душі. Дякуємо Всечеснішому о. Пюркоскому, за дбайливу духову опіку в часі недуги в шпиталі, як рівнож за відправлення Панахиди. Сердечно дякуємо монс. о. Свистукові, за похоронні відправи на цвинтарі.

Сердечно дякуємо промовцям, а саме: д-рові Стефанові, голові Емеритів, за гарне прощальне слово, пані Шербанюк, голові Католицької Акції Пань, за зворушливі прощальні слова. Дякуємо всім Присутнім паням Католицької Акції Пань, за відмовлення вервиці після Панахиди над домовиною Покійної.

Дякуємо хорові „Славути“, за мистецький спів під час Панахиди.

Особливо дякуємо д-рові А. Фаріонові, за особливу опіку і потіху під час недуги Покійної, як рівнож моральну підтримку в часі нашого горя.

Велика подяка всім Тим, які несли домовину.

Щиро дякуємо проф. А. Антоновичеві, за присміні спогади на поминках про знану родину Мазуркевичів в Долині. Дякуємо С. Мазуркевичеві, братові Покійної, за прощальні слова на поминках.

Ми глибоко вдячні нашим Приятелям і Знайомим, за численні усні та писемні вияви співчуття, за моральну підтримку у хвилини нашої великої скорботи. Велика подяка Тим, які жертвували Божественні Літургії за упокій Душі, як рівнож Жертводавцям на інші цілі.

Похоронному заведенню Музика і Син подяка за переведення похорону.

Щиро дякуємо Клубові Емеритів, за замовлення Св. Літургії з Панахидою за душу Покійної. Всечеснішому о. Олешкові особлива подяка за відправлення Св. Літургії з Панахидою за душу Покійної під час зібрання і сходін Емеритів.

Горем прибиті:

муж — МИХАЙЛО
дочка — ЮЛІЯ КОКОРУДЗ з Доньками
сина — ЗЕНОН з Родиною
дочка — ІРЕНА

„МОЛОДА ДУМКА“

Ньюарк, Н. Дж.

ВШАНОВНІ БАТЬКИ!

Якщо Ваша дитина є музично обдарована, то значить має слух і голос, просимо записати її до дитячого хору „Молода Думка“.

Вивчаючи пісню, допомагає у збереженні української ідентичності.

ПРОБИ відбуваються щоп'ятниці, в год. 6:30 веч. в шкільній залі при церкві св. Ів. Хрестителя, при Сенфорд Авеню і Авіні.

Диригент Маестро Лев Стругацький

УПРАВА „МОЛОДОЇ ДУМКИ“, Ньюарк, Н. Дж.

Увага! Літай Веллі і околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу

Алленаванської Округи

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

відбудуться

в суботу, 4 листопада 1978 р., о год. 6:30 веч.

в залі Українського Горожанського Клубу

при 706 Іст вул., ІСТОН, Па.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-перевірка організаційної праці Округи за останніх 10 місяців.
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

До участі в нарадах запрошуються всіх членів Відділових Управ, членів Контрольної Комісії і делегатів останньої Конвенції слідуєчих Відділів:

44, 47, 48, 124, 137, 147, 151, 288, 318, 369, 438

У нарадах візьмуть участь:

Марія Душник, заст. головного предсідника УНС

Анна Гарас, головна радня УНС

Степан Гавриш, старший обласний організатор УНС

По нарадах відбудеться

СОЮЗОВА ЗАБАВА

з нагоди 85-ліття „Свободи“

на яку Управа Округи запрошує все Громадянство Округи

Літай Веллі, як також союзів сусідніх Округ.

Грас місцева українська оркестра ГОРОШКА.

Початок година 9-та веч.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Колодуб

Анна Гарас

почесний голова

голова

Дмитро Мушастий, касир

Стефан Муха

Стефан Колодуб

секретар укр. мови

секретар англ. мови

Український Спортивний Осередок

УСО „Тризуб“

ПОДЯКА

з приводу Благословення, посвячення

площі, яке відбулося 8-го жовтня ц. р.

За Благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Кир Йосифа, чину посвячення Спортивного Центру Тризуба завершив Впр. о. Декан Митрат Мирослав Харина в сослуженні Отців Філадельфійського Деканату.

Щиро дорогою Управа УСО Тризуб складала ширшу подяку Вчс. Отцям митратам М. Харині, В. Головінському, шам. М. Федоричеві, парохам М. Канаванові, о. П. Липині, о. Р. Мірчуків, які своєю участю в Благословенні і Посвяченні площі-землі звеличали наше Свято. Особливу подяку складало о. Дек. митр. М. Харині, за знаменну проповідь, яка нас піднесла на душі, як рівнож дякуємо парохам М. Канаванові, який проповідував в англійській мові і П. Маркові, за його гарний спів в часі Богослужіння.

Щиро і сердечно дякуємо представникам красивих і місцевих організацій, за їхню велику участь у нашому Святі, а Українській Громаді велике Спасибі, що нас морально і матеріально підтримала. Зокрема сердечно дякуємо голові Відділу УККА проф. д-рові Петрові Стернові, за його привітання від української філадельфійської громади.

Дякуємо представникам Спортової Централі УСЦАК, СУАСТ-у і „Чорноморської Січі“ ВП. пп. Б. Стебельському, О. Твардовському, які не зважаючи на далеку дорогу взяли участь у нашому Святі.

Велику подяку складало нашим Добродіям, Жертводавцям, які перед тим і під час Свята зложили дати на розбудову Спортивного Центру.

Невимовно подяку складало нашим ВП. Паням. Родичам наших змагунів, які своєю великою працею приготували обильну українську кухню.

І всім дякуємо, які причинилися до успіху нашого Свята.

ЩИРЕ ВАМ СПАСИБІ!

Управа УСО Тризуб

LET'S BACK JACK WYDLER and Send a Message to Washington:

• CUT TAXES. Support for an across-the-board, one-third income tax cut for all Americans; tax deductions for travel expenses for commuters; college aid support for middle class as well as low income families.

• STOP INFLATION. Place a ceiling on federal expenditures; balance the national budget; establish an Office of Inspector General to root out welfare fraud and waste in federal agencies.

• JOBS FOR L.I. Coordinate with other Long Island Congressmen to continue successful efforts in working with unions, management, and federal agencies in gaining more U.S. contracts and programs for L.I. For example: Project ISABELLE; new U.S. District Court in Nassau; support for aerospace and defense-aviation industries.

ON ELECTION DAY,
TUES., NOV. 7,
IT'S UP TO YOU!

PAID FOR BY CITIZENS FOR JOHN W. WYDLER
P.O. BOX 707, GARDEN CITY, N.Y.
CUMMINS CLANCEY, CHM. REPORT FILED
WITH FEDERAL ELECTION COMMISSION

Keep a Good Congressman
JOHN W. WYDLER
Working for You!

Платне пол. огол. Paid pol. ad.

МІЖКРАЙОВА...

(Закінчення зі стор. 2)

нездорові речі, як наркотики, спотворена музика, порнографія та інші принади, які залишають по собі знедужену, вбогу душу і психічно розгублену людину. Здорову, зрівноважену і корисну людину виховує життя серед природи, життя повне невідомого і пригоди, коли людина має змогу поборотися з трусами і відчувати у зустрічі з незнайомою природою близькість її творця та його любов до людини.

І саме односторонній побут у заповідниках Скелестих Гір Альберти повинен був це почуття юнацтва дати і залишити йому неповторним переживанням на ціле життя. Зустріч із ровесниками українського походження із інших континентів, з якими мова спілкування мусила бути українською, дала юнацтву почуття єдності всієї української молоді в діаспорі. Перебування в Українському Селі, участь у його посвященні, де прибуло три а то й чотири покоління українських емігрантів, уможливило побачити величезний поступ від простого неосвіченого піонерів-рільників до освіченого повновартісного канадського громадянина, що сьогодні нарівні з громадянами інших етнічних груп займає чільні становища в провінції Альберти, а українська мова стала другою мовою навчання в школах. Ці люди могли в пластунів тільки збудити подив і пошану та заставити пригадати над своїм власним наставленням до української спільноти. Вони побачили, що гордість і певність себе випливає у людини з прив'язання до прадідовського походження, а осягати їхні приношення користь не тільки для країни їхнього поселення, але і для українського народу.

Участь юнацтва у Спортивних Грищах Коммонвелту може стати захоютою неодолюмою стати в майбутньому олімпійським змаганням. Покищо наша еміграція такого не має.

Зустріч і забава зі сумівською молоддю в Едмонтоні — це потрібний нам крок до нашої національної єдності, момент незвичайно виховний.

Мандрівки в гори, багаті на переживання, прекрасна природа, були для міської молоді однією великою пригодою. Накінце — зустріч з індіанцями, яка була прикладом, що модерна цивілізація не потрапила в топотні їх у своєму морі, вони далі держалися своєї мови, культури і традицій. Годі перелічити всі виховні моменти Зустріч, бо їх було незліченно багато. Тому організаторам її і проводові належить велике признание за її організування та переведення. Батькам, які не пожаліли грошей — честь і слава, бо цим дали доказ, що їм залежить на тому, якими виростуть їхні діти, і цінить кожен виховний засіб без огляду на кошти. Шире спасибі і тим небагаторушним установам, товариствам і окремим особам, що піддержали цю Зустріч своїми грошовими пожертвами і так уможливили оплатити дорогу виховникам, які опікувалися юнацтвом під час Зустріч.

На закінчення — слово до тих батьків, діти яких ще досі не належать до ніякої української молодечої організації: прочитавши цю статтю ви побачите, скільки ваші діти тратять, вони ж бо через брак зв'язку з українським середовищем затримують почуття української ідентичності. Переживання пригоди на мандрівках, таборах, спільних зустрічах у колі ровесників — залишають дітям неповторні спогади молодості. Поки не пізно, дайте їм змогу придбати українських друзів та стати частиною української спільноти, що допоможе їм закріпити прадідовське коріння.

Маймо надію, що наступна зустріч притягне знову сотні нашої молоді і між ними будуть і ваші діти.

(Кінець)

До авторів статей і дописів

Звертаємося до шановних авторів статей і дописів, щоб їхні матеріали, по можливості, були написані на машині і щоб поміж рядками цього машинопису, електронно рукопису, був подвійний відступ. Редакція приймає тільки оригінальні матеріали.

Дописи про відзначення національних річниць, пов'язаних із специфічною датою, таких як: 22-го січня, Листопадові дні, Крутянські імпресії, безневні Шевченківські свята, різдвяні чи великодні та інші імпресії — присилати не пізніше, як 10 днів після вшанування даних імпресій.

Редакція: на Колегія „Свободи“

НАУКОВЕ Т-во ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

з нагоди свого 30-ліття

оголошує випродаж книжок з ділянок літератури і українознавства.

ВИБІР З ТВОРІВ ІВАНА ФРАНКА, ред. К. Кисілевський. Стор. 395; м'яка оправа	\$ 5.00
ВСТУП ДО ІСТОРІЇ СХІДНО-СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ, П. Ковалів. Стор. 160; тверда оправа	6.00
ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКА ДЕРЖАВА, П. Грицак. Стор. 176 (на вичирпанню)	6.00
Тверда оправа	4.00
ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, О. Панейко. Стор. 288; м'яка оправа	4.00
ДУХОВИЙ ВПЛИВ КИЄВА НА МОСКОВЩИНУ В ДОБУ ГЕТЬМАНСЬКОЇ УКРАЇНИ, Ф. Б. Корчмарик. Стор. 147; м'яка оправа	4.00
ЖИТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, П. Зайцев. Стор. 400 (на вичирпанню); тверда оправа	8.00
ЗАХІДНА УКРАЇНА ПІД БОЛЬШЕВИКАМИ 1939-1941, ред. М. Рудницька. Стор. 494; тверда оправа	6.00
ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ НОВЕЛ, різні автори. Стор. 354; тверда оправа	8.00
М'яка оправа	5.00
ЛЮДИ І ТВАРИНИ, С. Парфанонович (оповідання і нариси). Стор. 244; м'яка оправа	5.00
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА — АРХІТЕКТУРА, В. Січинський (в двох томах); великий формат. Стор. 190 + 65 таблиць, тверда оправа	20.00
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, І. Холмський. Стор. 360 (на вичирпанню); м'яка оправа	7.00
МАЗЕПА. З-під Полтави до Бендер (повість), Б. Лепкий. Стор. 346; м'яка оправа	5.00
МАЙСТЕР КОРАБЛЯ, Ю. Яновський (роман). Стор. 240; тверда оправа	5.00
М'яка оправа	3.00
МІСЬКІ СУДИ НА УКРАЇНІ ПІСЛЯ 1648 р., Я. Палах. Стор. 48; м'яка оправа	2.00
НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО КАРНОГО ПРАВА, Я. Палах. Стор. 131; м'яка оправа	3.00
НАРИС СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ, Ю. Шерех. Стор. 402; м'яка оправа	7.00
ОБІРВАНІ СТРУНИ. Антологія поезії поетів, розстріляних, замучених і засланих (1920-1945), ред. Б. Кравців. Стор. 431; м'яка опр.	7.00
ПОЕЗІЯ, Є. Маланюк. Стор. 316; м'яка оправа	5.00
ПОПІД КИЧЕРАМИ ТА НАД ПОТОКОМ, С. Парфанонович. Повість. Стор. 240; тверда опр.	7.00
СЛОВО І ЗБРОЯ. Антологія поезії присвяченої УПА і революційно-визвольній боротьбі, ред. Л. Полтава. Стор. 415; тверда оправа	7.00
СЛОВО ПРО ІГОРІВ ПОХІД, Перекл. о. М. Кравчук. Стор. 52; м'яка оправа	2.00
УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР (в сім томах), М. Стахів. Стор. 2035; м'яка оправа за цілість	25.00
М'яка оправа, поодинокі числа по	5.00
УКРАЇНСЬКА МОВА В СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ, Р. Сміль-Стоцький (друге, поширене видання). Стор. 318; м'яка оправа	5.00
УКРАЇНСЬКА СТЕНОГРАФІЯ, О. Панейко. Стор. 93; м'яка оправа	2.00

Найновіші видання

БОГДАН ЛЕПКИЙ, В. Лев; тверда оправа	15.00
МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ, М. Стахів-М. Чирівський; тверда оправа	10.00

ВИДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

GALICIA — HALYCHYNA (A Part of Ukraine). From Separation to Unity. Michael Yaremko with Introduction by C. A. Manning. 292 pp.; hard cover	7.00
THE KIEVAN ACADEMY, Frank B. Kortchmarik. 95 pp., hard cover	5.00
LVIV. A symposium on its 700th Anniversary. Mudry, Vasyl and Olesnicki, Roman (editors). 428 pp.	10.00
MOSES and other poems, Ivan Franko. Translated by Vera Rich and Percival Cundy. 164 pp., hard cover	7.00
ON THE HISTORICAL BEGINNINGS OF EASTERN SLAVIC EUROPE (Readings). Nicholas L. Fr. Chirowsky (Editor and Transl.). 223 pp. Hard cover	9.00
Paperback	7.00
THE NATIONALITY PROBLEM OF THE SOVIET UNION AND RUSSIAN COMMUNISM IMPERIALISM. Roman Smal-Stolki. 474 pages. Hard cover	10.00
Paperback	7.00
UKRAINE AND THE EUROPEAN TURMOIL 1917-1919. Matthew Stachiv and others (two volumes). Vol. I. 426 pp. Vol. II 552 pp. Hard cover (both)	19.00

Попкупати, які замовляють книжок на 50.00 дол. чи більше, даємо 25% опусту. Кошти пересилати оплачуємо самі. Замовлення разом з належністю висилати на адресу:

SHVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.
302-304 W. 13th Street, New York, N.Y. 10014
Тел.: (212) 929-7622

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN

SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS

The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union.
Edited by AUGUST STERN.
Translated from the Russian by MARCO CARYNYUK
267 pages — hard bound. Price: \$9.95
Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.

"СВОБОДА" BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ОЛЕНА ЗВІЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОВИЧ
ВОРОГ НАРОДУ
ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ
Том перший: Проти Течії. Том другий: Плянка Рабіна. 939 сторінок. Ціна 15.00 дол.
Замовляти: книгарський відділ при „Свободі“, пересилати гроші або поштовою переказом, доплатити 75 центів на кошти пересилки.
„Свобода“, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Інженери, КЛК відбули спільну зустріч на Союзівці

Союзівка. — В суботу і неділю, 14-15-го жовтня ц. р., ньюйоркські відділи Товариства Українських Інженерів Америки і Карпатського Лещетарського Клубу влаштували на цій оселі УНСОЮ свою традиційну спільну зустріч, в рамках якої інженери відбули короткі наради, а тенісисти КЛК — турнір за клубовий примат.

Роман Ракочий, мол. (зліва) отримав чашу з рук її фундатора д-ра Ярослава Рожанковського

заключного турніру на Союзівці.

У суботу, в пополуночних годинах, інженери та гості заслухали доповіді інж. Романа Войтовича, а увечері, під час спільної вечери, якою проводив голова ньюйоркського Відділу ТУІА інж. Юрій Базилевський, гостей забавляв гуморесками інж. Лев Яцкевич. Серед учасників були присутні: голова Крайової Управи ТУІА інж. Юрій Гончаренко, голова КЛК інж. Володимир Гнатківський та голова і представники кількох відділів ТУІА на сході ЗСА.

Після вечери відбулась забава до заміт оркестри „Союзівки“ в особах Алекса Худолія (акордеон) і Дорка Сенчишина (бубни).

Авторський вечір Уласа Самчука в Детройті

Часті відвідини Уласа Самчука в Детройті, які поволи стають традицією, викликають дуже широкий відгомін і велике зацікавлення серед української громади. Це безперечно є наслідком популярності його літературної творчості, що її суспільність оцінює як вияв сили і непероборності українського духа, що своєю рішучою постановою протиставляє ударам долі непокитний опір. Його творчість є джерелом не тільки естетичного задоволення, але і джерелом сили, гордості і оптимізму.

Із рамені Культурно-Громадського клубу 30-го вересня ц. р. цей Вечір організувала Марія Гарасевич, відомий літературознавець, яка й виголосила доповідь п. н. „Широкий діапазон творчості Уласа Самчука“.

Літературний дорібок письменника охоплює п'ятнадцять томів. В одних епопеях кількох поколінь, в інших — судба кількох одиниць, дія на рідних землях або в країнах нових поселень. Персонажі зачеплені з усіх шарів нашого суспільства дають повний образ обставин, в яких знаходився і тепер знаходиться український нарід. Це в першій мірі віддзеркалене в книгах його спогадів, що крім літературної вартості мають і вартість історичну. Він письменник-громадянин, письменник-патріот, який не вагався кинути визов брутальній силі німецького окупанта своїм полум'ям „Кредо“. Його стаття „Так було — так буде“ — це ядерно і логічно сформульована віра в невимрушність нашого народу. Цього роду заява, будучи доказом великої цінності відваги і патріотизму, підтримувала духово його читачів, що масово горнулися до нього. Ця співзвучність його творчості

Володимир Баран

Granite

Marble

Bronze

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУН
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОВНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

ВІДІШЛИ ВІД НАС

АННА ФЕДЧАК, членка УНС Відд. 373 в Сент-Луїс, Мо., померла 8 березня 1978 на 77 році життя. Народилася в Україні; членкою УНС стала 1920 р. Залишила у спадщину сина Івана, сестри, внука і правнука. Похорон відбувся 11 березня 1978 р. на цвинтарі Резурекшен у Сент-Луїс, Мо.

Вічна їй Пам'ять!
Ярослава Віліамс, сестр.

ТЕОДОР ПЕТРИШИН, член УНС Відд. 291 Т-ва Т. Шевченка в Клівленді, Огайо, помер 6 квітня 1978 на 55 році життя. Народився в Україні, а членом УНС став у 1963 р. Залишив у спадщину дружину Розу, сина — Теодора, Володимира й Івана. Похорон відбувся 8 квітня 1978 р. на цвинтарі св. Петра й Пала в Парма, Огайо.

Вічна їм Пам'ять!
Вера Намора, сестр.

КСЕНІЯ ЧЕРЕШНОВСЬКА, членка УНС Відд. 236 у Сент-Луїс, Мо., померла 1 березня 1978-го р. Народилася в Польщі; залишила у спадщину 4 синів: Петра, Івана, Василя, і Антона; 4 дочок: Катерину, Сестру Варфоломія, Анну і Марію та багату вунуку. Похорон відбувся 10 березня 1978 р. на укр. кат. цвинтарі в Сент-Луїс, Мо.

Вічна їй Пам'ять!
Секретар

ЕВА СКРИПКА, членка УНС Відд. 217 в Рочестері, Н. Й., померла 28 січня 1978 на 69 році життя. Народилася в Україні; членкою УНС стала 1953 р. Залишила у спадщину правнука Едварда, сестру і 2 братів та багату вунуку. Похорон відбувся 31 січня 1978 на цвинтарі Голі Спальнечер, у Рочестері, Н. Й.

Вічна їй Пам'ять!
Т. Кубарик, сестр.

СТЕПАН СЕНЧИШИН, член УНС Відд. 247 у Вілмінгтоні, Делавар, помер 16 серпня 1978 на 85 році життя. Народився в Україні; членом УНС став 1965 р. Залишив у спадщину дружину Теклю, їх синів: Івана, Михайла, Володимира, Петра, Карла, Дмитра і Георгія; три дочки: Марію, Гелену і Ольгу. 10 вунуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 19 серпня 1978 р. на цвинтарі Сільвербрук у Вілмінгтоні, Дел.

Вічна йому Пам'ять!
Секретар

ЕВГЕН ПРУЦ, член УНС Відд. 399 в Чикаго, помер 23 липня 1978 на 69 році життя. Народився в Україні; членом УНС став 1974 р. Залишив у спадщину дружину Стефанію, доньку Віру, зятя вунука та брата і дві сестри. Похорон відбувся 27 липня 1978 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Парк Рідж, Чикаго.

Вічна йому Пам'ять!
Роман В. Прихман, сестр.

ТАРАС СІМКІВ, член УНС Відд. 325 в Брукліні, Н. Й., помер 18 грудня 1978 на 83 році життя. Народився в Україні; членом УНС став 1958 р. Залишив у спадщину дружину Ярославу. Похорон відбувся 23 грудня 1977 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять!
Віліам Ціпа, сестр.

АНДРІЙ ЗАВОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 29 в Ганновері — Нангікок, Па., помер 5 березня 1978 на 84 році життя. Народився в Україні; членом УНС став 1939 р. Залишив у спадщину дружину Анну, сина — Софія, сестру і брата. Похорон відбувся 8 березня 1978 р. на цвинтарі св. Петра і Пала в Плейнс, Па.

Вічна йому Пам'ять!
Ольга А. Малишак, сестр.

ВИПРОДАЖ МЕДУ З ПАСИКИ СУРМАЧА ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ.

50 різних книжок за \$10.00 — 100 книжок за \$19.00. Всі книжки видані давніше. М'ясо мед гречаний, липовий і лисовий. Пачка — 30 фт. \$39.50, а додатку доставить 30 різних книжок. Поштою меду не висилаємо. Прийдіть і заберіть. Кличте, як їхати і коли. (201) 327-6072, М. Сурмач

ВАСИЛЬ М. КОБИТО, член УНС Відд. 121 в Ром, Н. Й., помер 6 липня 1978 на 56 році життя. Народився в Україні; членом УНС став 1928 р. Залишив у спадщину дружину Джулі, синів: Брус А., Боббі Дас, Майкел П.; дочок: Беверлі і Барбара, 2 вунуки та сестру Анну. Похорон відбувся 10 липня 1978 р. на цвинтарі св. Петра в Ром, Н. Й.

Вічна йому Пам'ять!
Джун А. Кобіто, сестр.

ОЛЬГА МУДРИЙ, членка УНС Відд. 84 в Гентері, померла 2 червня 1978 на 60 році життя. Народилася в Україні; членкою УНС стала 1965 р. Залишила у спадщину дочку — Джонні і чотирьох вунуків. Похорон відбувся 5 червня 1978 р. на цвинтарі в Детройті.

Вічна їй Пам'ять!
Роман Татарський, сестр.

АННА ХРУНЬ, членка УНС Відд. 373 в Сент-Луїс, Мо., померла 2 червня 1978 на 61 році життя. Народилася в Україні; членкою УНС стала в 1965 р. Залишила у спадщину дочку і багату вунуку. Похорон відбувся 5 червня 1978 р. на цвинтарі Сент-Луїс, Мо.

Вічна їй Пам'ять!
Ярослава Віліамс, сестр.

ІВАН СІДИНАК, член УНС Відд. 69 Т-ва Зоря, помер 16 липня 1978 на 82 році життя. Народився в Україні; членом УНС став 1923 р. Залишив у спадщину дружину Мілі і Гелен та 2 вунуки. Похорон відбувся на цвинтарі св. Раймонда в Бронкс, Н. Й.

Вічна йому Пам'ять!
Іван Різник, сестр.

ІВАН ВУЦЬК, член УНС Відд. 238 в Бостоні, помер 7 травня 1978 р. Народився в Україні; членом УНС став 1935 р. Залишив у спадщину дружину Марію, 2 дітей і 3 вунуки. Похорон відбувся 10 травня 1978 р. на цвинтарі Респектатив Меморіал Гарденс в Порт Шарлотте, Флоріда.

Вічна йому Пам'ять!
Анна Редик, сестр.

АНТІН ЛАВРУК, член УНС Відд. 145 в Альтіна, Па., помер 21 червня 1978 на 81 році життя. Народився в Україні; членом УНС став 1926 р. Залишив у спадщину сина і дочок: Джосифа, Ольгу, Володимира, Тені, Дональда, Адама і Аліс. Похорон відбувся 23 червня 1978 р. на укр. цвинтарі св. Марії в Альтіна, Па.

Вічна йому Пам'ять!
Павло Тетанік, сестр.

БРОНИСЛАВА СТЕПЕНКО, членка УНС Відд. 25 в Детройті, померла 28 липня 1978 на 94 році життя. Народилася в Україні; членкою УНС стала у 1915 р. Залишила у спадщину доньку: Віру і Надію та сина д-ра Йосифа Д. та Романа. Похорон відбувся 27 липня 1978 р. у Детройті, Міч. Фла.

Вічна їй Пам'ять!
Управа

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3650

Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідувач влаштування поховань в каліфорній, поховань в козій районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNY BURNADZ FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
OLDFONT, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNerny
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається похованнями в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ПОШУКУЄТЬСЯ
ГОСПОДАРЯ (Maintenance)
на постійну працю
на Союзівці

Також КЕЛЬНЕРКУ
на постійну працю.
ПЛАТНЯ ПІСЛЯ УМОВИ. ГОЛОСИТИСЬ:
SOYUZIVKA — UNA

Kerhonska, N.Y. 12446